

Clàssics al dia El poeta Manuel Forcano tradueix al català la fórmula de la creació de la vida

Els misteris del Misteri

Llibre de la Creació
Edició i traducció de Manuel Forcano

FRAGMENTA
176 PÀGINES
16 EUROS

ADA CASTELLS

"Misteri és la millor paraula per definir el *Llibre de la Creació*". D'aquesta manera tan suggeridora inicia Manuel Forcano la introducció de la traducció d'aquest llibre fonamental de la cultura jueva. És el primer cop que el podem llegir en català i ens arriba en versió directa des de l'hebreu i de la mà d'un poeta que aquí ens demostra el seu vessant de filòleg rigorós. Tot un luxe.

Tornem a la idea del misteri, una eina molt utilitzada en literatura però que aquí ens arriba en el sentit més extrem de la paraula. El llibre no només és misteriós perquè mostra les fórmules secretes de Déu per crear vida, sinó perquè no tenim ni idea de qui el va escriure –s'especula fins i tot que l'autor és el patriarca Abraham–, no sabem quan es va fer –diuen que ja en corrien versions orals els primers segles després de Crist– i, seguint amb Forcano, és un text "de contingut confús, d'estil lacònic i de sintaxi obscura". Suposo que n'hi ha per a això i per a molt més quan es tracta de revelar-nos un secret diví de la magnitud de la Creació.

El motiu de tant misteri és que el llibre anava dirigit a una minoria que se suposa que dominava els codis secrets. La intenció de Fragmenta és tot el contrari: que el llibre arribi, si no a una majoria –seria pecar d'ingenuïtat–, sí a un lector culte però no especialitzat.

La clau? Una força poètica que Forcano ha sabut versar en tot el seu esplendor. Per això a l'hora de traduir ha hagut de prendre decisions valentes, partint de la base que el *Llibre de la Creació* és essencialment un petit tractat científic. És a dir, Forcano s'ha allunyat de la idea que és un tractat místic, tot i que la lectura cabalística que se n'ha fet des de l'edat mitjana és la que li ha donat més fama, i amb aquest objectiu ha optat per l'imperatiu verbal, com si el text es tractés d'un manual d'instruccions per crear el món a través de, tal com ens diu el

llibre, "trenta-dues vies misterioses de saviesa" i amb la idea final de traçar l'univers de tres formes: "amb l'escriptura, amb el nombre i amb el relat".

Forcano, com a estudiós del text, avisa que el llibre ha estat interpretat de maneres molt divergents: "Com un tractat filosòfic, com un manual de màgia blanca, com una guia de meditació, com un opuscle cosmològic, com un vademècum per a la càbala i, fins i tot, com un tractat de gramàtica sobre l'estructura i la fonètica de la llengua hebrea". Ara ens ha arribat el torn de la interpretació a nosaltres. La millor manera d'aproximar-nos-hi pot venir, si em permeteu, d'un mandat en imperatiu: futur lector, gaudeix de la seva misteriosa complexitat tenint en compte que és, senzillament, preciós. |

Estudiosos de la càbala en una sinagoga de Jerusalem
DAVID SILVERMAN / GETTY IMAGES

Melanie Thernstrom
Las crónicas del dolor
Traducció de Cecilia Ceriani

ANAGRAMA
514 PÀGINES
23,90 EUROS

Assaig Fruit d'una experiència personal i d'un encàrrec periodístic, Melanie Thernstrom aborda amb un to àgil el sentit i el tractament del dolor

El dolor com a metàfora

MAURICIO BACH

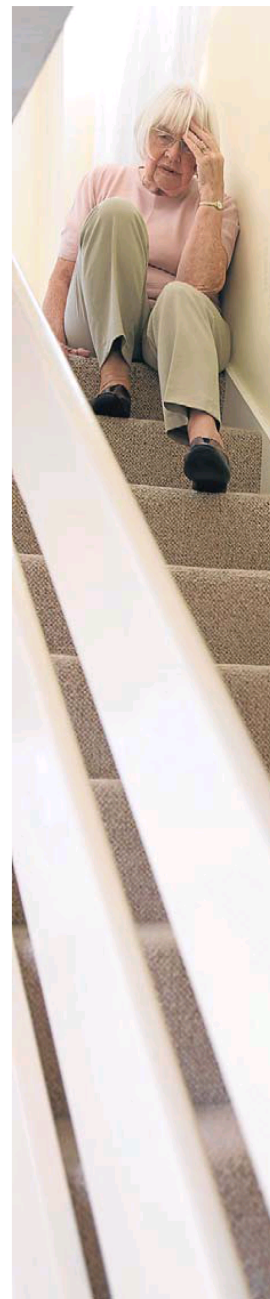
Vivim en un món cada vegada més tecnològic, digital i virtual, tant que algun filòsof il·luminat ja pensa que estem entrant en una època posthumana. La nostra és una societat de relacions en línia, de pantalles omnipresents, de videojocs, d'hologrames..., i que, a més a més, envia a les golfes aquesta realitat tan incòmoda que és la mort, neutralitzant i difuminant en la mesura del possible els rituals que l'envolten. En aquest panorama que sembla apuntar a l'elusió de la fisicitat i la corporeïtat hi ha, tanmateix, una cosa que s'obstina a recordar-nos que, per molta entelèquia virtual que ens muntem, continuem sent humans, massa humans: el dolor. I és que ningú no es deslliura d'haver de suportar dolors d'algun tipus en un moment o altre de la seva vida, dolors que li recorden que està indefectiblement unit a un cos.

Aquest ambiciós llibre sobre el dolor se situa a mig camí entre l'assaig, la divulgació científica i el testimoni, i fins i tot l'autoajuda si no associem el terme a tota la càrrega pejorativa que acostuma a acompanyar-lo. El projecte es va originar per la confluència de dos fets: l'autora va tenir-ne una vivència directa, va patir dolor crònic i es va veure obligada a buscar ajuda mèdica per superar-lo, i en paral·lel la *New York Times Magazine* li va encarregar un reportatge sobre el tema, que la va portar a investigar, entre-

La primera part aborda la percepció i conceptualització del dolor en diferents èpoques i societats

vistants pacients i especialistes, repassant la bibliografia existent, recopiant els avenços de la medicina al llarg de la història...

El llibre, titulat *Las crónicas del dolor*, panoràmic i multidisciplinari en el seu enfocament i escrit amb un to periodístic àgil i eficaç, es divideix en cinc grans blocs. La primera part, potser la més interessant assagísticament, aborda el dolor des d'una perspectiva històrica i filosòfica. Prenent com a referent l'ineludible *La malaltia com a metàfora*, de Sontag, indaga la seva con-

El dolor és un aspecte definitori de la nostra mortalitat, un dels segells que marquen el que significa ser humà

ANDREW BRET WALLIS / GETTY IMAGES